

हस्ताय २० सोम्य चित्रापीणः ७ धनिष्ठासु योऽङ्ग द्रोणाः ।
शतभिषगैर्द्विस्त्राभिष चत्वारः कृत्तिकासु दश । अथ ये
मवातुराधाभरणीमूलेषु दश चतुर्थीक्राः । फल्गुन्यां पञ्च-
मतिः २५ पनर्वसौ विंशतर्द्रीणाः । ऐन्द्राग्नः ख्यः १६ वैश्वे २१
च विंशतिः सार्पटमे दश त्र्यभिषकाः । २५ अश्विर्बुधार्थ-
मृषः १४ पाजापथेषु पञ्चकति २५ । पशुदशाजेषु पुष्ये च
कीर्तिता वाजिभ दश द्वौ च । रौद्रः ६ ऽष्टादश कथिता
द्रोणा निरुपद्रवेष्पे रविर्विद्युतकेतुपीडिते मे क्षिति-
तनयत्निविधाङ्गुताकृते च । भवति हि न शिवं न चापि
हृदिः शुभसंहिते निरुपद्रवं शिवं च ।

“वर्षाप्रश्ने जलवर्षणानिर्णयः तत्रैव २८ अ० यथा
“वर्षाप्रश्ने सल्लानिलयं रागिमान्नय चन्द्रो जल-
यातो भवति यदि वा केन्द्रगः शुक्लपक्षे । सोमैर्दृष्टः
प्रचुरसदकं पापदृष्टोऽल्पमन्त्रः प्रादुर्भावे कृजति न
चिराच्चन्द्रवङ्गागवोऽप । व्याह्रं दृष्टं सूर्याति यदि वा
वारि तत्सज्जकं वा तोयासक्तो भवति बहिषा तोय-
कार्योन्मुखो वा । प्रहा, वाप्यं सल्लसचिरादक्षि निः-
संघवेन पृष्ठाकाले सल्लसमिति वा न्यूयते यत्न शब्दः” ।

अथ च य इति न नृ ७ द्ययिचरिषंस्त्री दुर्निरीक्ष्यो-
ऽतिदीप्रा हुर न निकाराः क्षिप्रवैदूर्यं लिः । तद-
जनि कुरुतेऽन्मत्तोयनाले विवस्त्रान् प्रतपति यदि वोऽज्ञैः
खं गतोऽतीव तीक्ष्णम् । विरसमदकं गोनेत्राभं वियदि-
नखा दिशो लवचविजतिः काकाखलभं यदा च भवेद्भभः ।
पवननिगमः घोषूयन्ते भयाः स्यलगाभिर्नो रसनमस
कन्मखूकानां जलागमहेतवः । बाजौरा भृशमवनिं
नखैर्लिखन्तो लोहानां मलनिचयः सविष्णुगन्धः ।
रथ्यायां शिशुनिचिताश्च मेतुवन्धा । सभाप्रं सल्लसचिरा-
त्त्रिवेदा न् । गिरटोऽङ्गनपुञ्जसन्निभा यदि वा बाप्य
निरुद्धकन्दराः । ककवाकु वलोचनोपमाः परिवेधाः
शशिनश्च हृदिटाः । विनोपघातेन पिपीलिकानामण्डो-
पसंक्रान्तिर्दिव्यवायः । दृमाधिरोहश्च धुजङ्गमानां
हृदिर्निमित्तानि गवां मृतं च । तरुशिखरोपगताः
ककलासा गगनतल स्यतद्विनिपाताः । यदि च गवां
रविधीक्षन्मूर्तुं नपतति वारि तदा नचिरेष ।
जेष्मन्नि विनिर्गमं गृह्णादुभानि अयश्चान् सुरानपि ।
पशवः पशवश्च कक रा नटि चाम्भः पतनीति निर्दिशेत् ।
यदा स्थिता गृहपटलेषु कुर्कुरा भवन्ति वा यदि विततं
द्विगोन्मुखाः । दिवा नडिदटि च पिनाकिदग्भवा

तदा क्षमा भवति समातिवारिणा । शुक्लपतविशो-
चनसंज्ञमो मधु नमश्च यदा हिमदीधितिः । प्रतिगशी
च यदा दिवि राजते पतति वारि तदा नचिराद्विषः ।
क्षान्तं निशि विद्युतो दिवा, बधिरनिभा यदि दण्डवत्
स्थिताः । पवनः परतश्च शीतलो यदि सल्लस्य तदा-
जलो भवेत् । बह्नीनां गगनलोन्मुखाः प्रवालाः क्षा-
बन्ने यदि जलपांशुर्भाविच्छ्रः । सेवन्ने यदि च
शरीरपास्तृषापान्यासक्तो भवति तदा जलस्य पातः ।
मयूरशुकषावचातकसमानवर्णा यदा, जपाकुसुमपङ्कज-
द्युतिमुपस्य सन्ध्याचनाः । जलोर्मिनगनक्रकष्यपराह-
मीनोपमाः प्रभूतपटस्रस्या न तु चिरेण यच्छन्त्यपः ।
पर्यन्तेषु सुधाशशाङ्कधवना मध्येऽङ्गनां क्षितिषः क्षिप्र-
नैकपुटाः क्षरज्जलकक्षाः सोपानविच्छेदिनः । माहेन्द्री-
प्रभवाः प्रयान्त्यपरतः प्राक् चाम्बुपाशेद्भवा ये ते वारि-
सचक्षुजानि नचिरादन्मः प्रभूतं भवि । शक्रचाप-
परिघप्रतिस्त्रयां रोहितोऽथ तडितः परिवेधाः । उद्ग-
नाससमये यद भानोराद्विषेत् प्रचुरमन्त्रु तदायु ।
यदि तित्तिरिपल्लनिभं गगनं हृदिताः प्रवदन्ति च
मक्षिगणाः । उद्वासान्ने सविस्तर्दुनिशं विस्त्रजानि
बना नचिरेष जलम् । बयनोचकिरणाः सहस्रगोर-
क्षभूधरकरा हवोऽप्युताः । भूषमं च रसते यदास्फुट-
सन्महद्भवति हृदिषण्यम् । प्राद्वि शीतकरो भृगु-
पुलात् मग्नराशिगतः शुभदृष्टः । सूयसूताक्षवपञ्चमगो
वा सप्तमगच जलागमनाय । प्रायो यक्षाणासुदयास्त-
काले सभागमे भयङ्करसंक्रमे च । पञ्चमये तीक्ष्ण-
करायनान्ने हृदिर्गतेऽर्के नियमेन चाह्नीम् । सभागमे
पतति जलं त्रशुक्रयोर्ज्ज्वलीययोर्गुह्यतयोश्च सङ्क्रमे
यमारयोः पवनकुताशजं भयं न हृदयोरसंहितयोर
सङ्ग्रहेः । अयतः पृष्ठतो वापि चक्षाः सूर्यावलम्बिनः
यदा तदा प्रजुर्वलि सङ्कीर्णकार्यधामिव”

हयो केदारार्ज्जलमोचनकाल उक्तो यथा “नैरुध्याय
हि धान्यानां जलं भाद्रे विमोचयेत् । मूलस तन्तु
संस्थाय कारयेज्जनमोक्षणम् । भाद्रे च जलसम्पूर्णं
धान्यं विविधवाधकैः । प्रपीडितं हवाणानां न धत्ते
फलसुतमम्” । क्षविपराशरः । [हारा०]

जलकण्टक ५० जले कण्टक इव । १२६ कण्टके २४ कृमीरे च
जलकपि ५० जले कपिरिव । शिशुमारो जलजन्तुभेदे
(सोसक) हारा० ।